

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

**Ribadeneyra, Pedro de
Coloniæ Agrippinæ, 1602**

Venetiis accusatur, & innocens declaratur. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

ate permirum est: sed probat suos inter-
 dum Dominus. Illic tamen morbum
 contraxit, quem paulò post depulit,
 seque eo quo venerat modo, Veneti-
 as contulit. Ibi venturos socios, ut in-
 ter ipsos conuenerat, opperitur.

*VENETIIS ACCVSATVS,
 & innocens declaratur.*

CAPVT VI.

NEquè tamè hoc tempore ocio-
 sus Ignatius fuit: nam solita vi-
 gilia & charitate in salutem
 proximorum incumberebat. Quapro-
 pter nonnullos ad Christi Domini no-
 stri sequenda cõsilia permouit. In hoc
 numero ponuntur fratres Germani-
 duo, Iacobus, Stephanusque Guia, ho-
 mines honesti, ætateque prouecti, qui
 Hierosolymis redeũtes, in Ignatium,
 cuius familiares Compluti fuerant,
 Venetijs inciderunt, & sanctissimè in
 Societate postea mortui sũt. In his et-
 iam numeratur quidem Hozius Hispa-
 nus, vir eruditus ac probus, qui multũ
 quidem Ignatij virtute atq; doctrina
 capiebatur; haud tamè audebat totum
 se illi penitusque committere, quòd
 multa de eo audiisset, vel malitiosè
 ab

ab improbis conficta, vel imprudenter ab imperitis credita. Sed hæsitantem hominem Ignatius denique perpulit, ut ad exercitationes spirituales faciendas, se inclinaret. dubitanter quidem primò ac timidè, postea verò vtrò etiam ac fidenter. Nam cum initio, ne quid sibi ab Ignatio veneni infillaretur, multos secum libros, in cubiculo comportauisset, ad quorum normam, dictorum illius veritatem exigeret; & si quid erroris esset infusum, hæc veluti præsentis medicina sanaret: postea tamen societatem cum illo, animumque coniunxit, & ad reliquos socios adnumeratus est. Venetiis etiam cum Ioanne Petro Caraffa, qui postea Paulus IIII. Pontifex Maximus appellatus est, consuetudinem habuit. Qui Episcopatu Theatino relicto, ad Caietanum Vicentinum, Bonifacium Pedemontanum, & Paulum Romanum, homines nobiles ac pios socios adiunxerat. A quibus originè eorū hominū ordo traxit, qui Theatini vulgo dicti sunt: quæ Theatinus (ut diximus) Episcopus, illius vitæ institutū complexus esset, à quibus, vulgi errore falsa Theatinorum in nos est appellatio, cognomenque transfusum.

Nam

Nam cum ordo vterque, noster & illorum, clericorum Regularium sint, eodemque ferme tempore nati, neque habitu valde dissimiles, populus rudis externa specie deceptus; alienum nomen nostris imposuit, Romę primum; unde in alias deinde vrbes influxit, & in remotas etiam provincias penetravit. Aliquos etiam nobiles Venetos, patritiosque viros exercitationibus spiritalibus excoluit, & multum consilio ad virtutem persequendam iuuit. Sed quidam vel malevolentia suffusi, vel falsa persuasionem decepti, sparserunt, fugitium illum esse, in Hispania non semel victum in custodia fuisse: igni tradita combustaque ipsius statua, profugisse: ne Parisijs quidem licuisse homini viuere: ex qua etiam vrbe fugies, suę salutis cōsulisset. Demum eō processum est, vt res in iudiciū sit adducta: diligenterque in eius vitam atque mores inquisitum. Et quoniam mendaciores tota nitebatur, facile cōcidit. Nam Ignatius non iam suę, verum sociorū famę prospiciens, ne indefensa veritas opprimeretur, ab Hieronymo Vetallo, qui apud Venetos legati summi Pontificis munere fungebatur, vt rem totam diligenter peruestigatā & cognitam

tama

tam sua sententia declararet, omni studio contendit, atq; impetrauit. Sententia autem, qua Ignatii integritas allegato per iudicem suum ordinariū p̄tē facta est, apud nos extat exemplar.

SOCII LVRETIA IN ITALIAM ad Ignatium veniunt.

CAPVT VII.

DVm Ignatius Venetijs socios præstolatur, graue bellū in Gallia subitò exarsit. Namq; Carolus V. Romanorū Imperator, magnū exercitu, per Insubrum fines Galliā inuasit. Quamobrem nostri, qui professioni suæ eum diem, qui dies Cōuersioni diui Pauli est consecratus, anno 1537. constituerant: bellico tumultu et præuenire sunt coacti, & decima quinta die mensis Nouembris 1536. Lutetiam excedere. Iter autem in hunc ferè modum instituerunt. Omnes scriptorum suorum quisque sarcinula onustū vestitu vili abiectoque pedibus iter faciebant. Qui Sacerdotes erant (erant autem tres, Petrus Faber, Claudius laius, Paschasius Broetus) rem diuinam quotidie faciebant; sex reliqui aduersus graues longæ molestæque viæ diff-